

Stațiile de tratare Satchinez și Sânpetru Mare - finalizate

În luna iulie, au fost finalizate două investiții importante pentru Aquatim: Stația de Tratare Satchinez și Stația de Tratare Sânpetru Mare, proiecte esențiale pentru asigurarea apei de calitate în comunitățile deservite.

Valoarea investițiilor:

- Sânpetru Mare: 11.641.176,07 lei (cu TVA)
- Satchinez: 12.161.424,25 lei (cu TVA)

Lucrările realizate la stațiile de tratare Sânpetru Mare și Satchinez includ:

- extinderea surselor subterane (foraje noi și reabilitarea celor existente);
- realizarea conductelor de aducțiune;

Construirea unor stații moderne de tratare, dotate cu:

- bazine de preoxidare cu aer;
- stații de filtrare;
- stații de dezinfecție cu hipoclorit;
- stații de pompare apă potabilă și pompe de incendiu;
- grupuri de pompare către gospodăriile de apă;
- rezervoare noi pentru înmagazinarea apei tratate;
- sisteme de tratare a nămolului;
- sisteme moderne de automatizare.

Beneficii pentru comunitate:

Aceste investiții asigură sursa și tratarea apei pentru localitățile **Sânpetru Mare, Satchinez, Bărăteaz și Hodoni**, contribuind direct la creșterea calității vieții pentru locuitorii din zonă.

C. C.

Prioritatea noastră: comunitățile

Continuăm investițiile cu **extinderea și modernizarea Stației de Tratare a Apei Uivar**, un proiect care s-a recepționat de curând și care va asigura apă potabilă pentru localitățile Uivar, Pustiniș și Răuți, în beneficiul a 2.487 de locuitori.

Principalele lucrări realizate:

- Reabilitarea sursei subterane din Uivar prin modernizarea a două foraje existente de mare adâncime;
- Realizarea unui bazin de oxidare cu aer;
- Construirea unei gospodării de reactivi (clorură ferică);
- Instalarea unui modul compact de oxidare, filtrare și dezinfecție;
- Amenajarea unei stații de filtrare cu cărbune activ granular (CAG);
- Construirea unei noi stații de dezinfecție cu hipoclorit;
- Implementarea unui sistem SCADA pentru monitorizare și control în timp real;
- Montarea unui grup de pompare pentru alimentarea localităților Pustiniș și Răuți.
- Capacitatea extinsă a stației: 26,6 mc/h

Valoarea investiției: 10.107.179,80 lei (TVA inclus).

Prin această investiție, îmbunătățim calitatea și siguranța alimentării cu apă pentru locuitorii din Uivar, Pustiniș și Răuți, printr-o infrastructură modernă, eficientă și adaptată cerințelor actuale și viitoare.

C. C.

Sistemul de valorificare energetică a nămolului de la Stația de Epurare Timișoara – în linie dreaptă

În primele zile din iulie s-au montat scrubberile – echipamente industriale esențiale pentru funcționarea noii instalații. Acestea au rolul de a trata aerul rezultat din procesul de uscare a nămolului, reținând și neutralizând compușii nedorți, astfel încât emisiile să fie curate, iar impactul asupra mediului să fie redus.

Instalația de uscare reduce semnificativ conținutul de apă din nămol: acesta intră în proces cu minimum 28% substanță uscată și iese cu peste 90% substanță uscată. Apa rezultată va fi tratată într-o instalație dedicată, aflată în prezent în etapa de implementare. Montajul instalației de uscare și al scrubberelor este realizat de specialiștii firmei producătoare, care au lucrat pe șantier în toate aceste săptămâni pentru instalarea acestor echipamente de ultimă generație.

Sistemul de valorificare a nămolului de la Stația de Epurare din Timișoara va transforma nămolul rezultat din epurarea apelor uzate într-o sursă de energie, contribuind atât la alimentarea instalației cât și la reducerea semnificativă a cantității de deșeuri ce trebuie eliminate. Inclusiv cenușa rezultată în urma procesului va putea fi valorificată, în spiritul economiei circulare.

Ne apropiem de punerea în funcțiune a unei instalații moderne ce aduce beneficii atât pentru mediu, cât și pentru comunitate, în fapt facem un nou pas în direcția unui serviciu de apă și canalizare tot mai sustenabil.

Crina Chirilă

Lugoj: perioadă nouă de transmitere index

Aquatim informează clienții din municipiul Lugoj că, începând cu 1 iulie 2026, se modifică perioada de transmitere a indexului apometruului.

Noua perioadă de transmitere a indexului este înscrisă pe facturile emise începând cu luna iulie 2026. Clienții sunt rugați să verifice rubrica „Perioada transmitere index” din factură și să comunice indexul în intervalul menționat.

Pentru a facilita tranziția la noul calendar, perioada veche de transmitere a indexului a rămas valabilă până la data de 10 iulie 2026, prin următoarele canale:

telefon: 0756 038 875; e-mail: lugoj@aquatim.ro.

Începând cu 1 iulie 2026, transmiterea indexului aferent perioadei vechi nu mai este posibilă prin portalul online, robotul telefonic sau aplicația mobilă, deoarece aceste platforme au fost actualizate conform noului calendar de transmitere.

Rugăm clienții Aquatim din Lugoj să respecte noua perioadă de transmitere a indexului pentru a asigura o facturare corectă și la timp.

Mulțumim pentru înțelegere!

Aquatim și UMF în Campania „Vara Asta Beau Apă”

Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara, împreună cu Spitalul Clinic Județean de Urgență „Pius Brânzeu” Timișoara, Programul TimMedfest și AQUATIM SA au relansat, pe 10 iulie, Campania #VaraAstaBeauApă, cu scopul de a amplifica mesajul privind importanța hidratării, astfel

încât informația să ajungă la cât mai mulți oameni și să le ofere un real sprijin în menținerea sănătății.

Inițiativa #VaraAstaBeauApă împlinește anul acesta 9 ani. Campania promovează conștientizarea importanței hidratării, cu precădere în rândul pacienților cu boli cardiovasculare, mai

ales în zilele cu temperaturi ridicate.

Hidratarea este esențială pentru buna funcționare a organismului și reprezintă un subiect sensibil mai ales când ne referim la pacienții cu boli cardiovasculare, care sunt mai susceptibili la formarea de cheaguri de sânge în sistemul arterial sau venos. Apariția deshidratării este favorizată de temperaturile înalte de pe timpul verii, pacienții prezentând boli cardiovasculare fiind cei mai predispuși să dezvolte astfel de complicații.

Campania a debutat și anul acesta ca eveniment virtual menit să disemineze informații privind importanța unei hidratări corecte, ulterior transformându-se într-o acțiune de distribuție simbolică de apă, pe platforma din fața Spitalului Județean.

Aquatim a pus la dispoziție dozatoare și apă rece pentru toți pacienții, vizitatorii și trecătorii din zona Spitalului Județean.

Parteneriatul cu cadrele medicale, zona academică, UMF Timișoara ne onorează, bucurându-se să fim parte la o astfel de inițiativă!

Crenguța Radosav

Gospodari și-n 2026

Aquatim este compania care și-a respectat și onorat ECHIPA dintotdeauna, Familia noastră n-a fost și nu va fi vreodată un simplu slogan, ci un model de succes profesional și personal, recunoscut oficial de peste 25 de ani, simțit și resimțit de către fiecare coleg în parte, indiferent de anii petrecuți în „casă”.

An de an, Ziua Gospodarului este sărbătorită în preajma datei de 20 iulie, reprezentând momentul festiv al tuturor lucrătorilor din domeniul serviciilor publice de alimentare cu apă și canalizare din România. Momentul este strâns legat de sărbătoarea creștină a Sfântului Ilie Tesviteanul, cinstit ca aducător de ploi. Lucrătorii din domeniul apei sunt, evident, în prim-planul acestei zile.

Pentru noi, a fost un 17 norocos, o zi cu încărcătură frumoasă, în care ne-am revăzut unii cu alții, de aici, din sucursale, cu multă voie bună și socializare. Așa cum este, de altfel, firesc în orice companie ce-și respectă colegii, echipa, oamenii. La mulți ani, dragi colegi, felicitări pentru profesionalism, unitate, forță, rezistență!

Mulțumim, dragi clienți, pentru încredere, parteneriat, prietenie! Ne puteți descoperi individual oricând, pe Facebook-ul Aquatim, tastând simplu #FamiliaAquatim. Veți găsi aproape 500 de povești ale colegilor gospodari, care s-au îndrăgostit de Apă pe viață.

C. R.

C. R.

Vacanță? Daaa! Învățăm și ne distrăm? De 2 x daaa!

La Muzeul Apei, pe întreg parcursul lunii iulie, am pregătit activități educative speciale, adaptate atmosferei estivale, potrivite pentru cluburi, școli de vară și programe afterschool.

Misiunea Eco-Families: creăm și protejăm!

O serie de ateliere creative facilitate de Centrul National pentru Productie si Consum Durabile în care am descoperit cum putem proteja natura și apa. Acestea s-au derulat astfel:

Joi, 16 iulie și 30 iulie: 10:30-11:30 și 12-13	Joi, 23 iulie: 10:30-11:30	Durata: 1 h
Vârsta recomandată: 6-10 ani		Participanți: 5-15 copii

Efectul a fost maxim, micii noștri vizitatori s-au simțit extraordinari!

<https://www.muzeulapei.ro/activitati/grupuri-scolare/>

Seria de ateliere a fost finanțată de Uniunea Europeană, prin proiectul Erasmus+ KA220-ADU-13CB5E5C “ECO-FAMILIES”

Loredana Leordean

MISIUNEA ECO-FAMILIES

JOACA, EXPERIMENTE SI AVENTURI PENTRU O PLANETA MAI VERDE!

16-30 IULIE, 10.30-13.00

MUZEUL APEI

O SERIE DE ATELIERE IN FIECARE JOI.

INSCRIERE PRIN MUZEUL APEI

A fost Eliza Leonida Zamfirescu prima femeie inginer chimist din lume?

Căutând în presa vremii, în arhivele digitale și în colecțiile de ziare, foarte multe articole românești o prezintă pe Eliza Leonida Zamfirescu ca fiind prima femeie inginer din Europa sau din lume. Cercetările mai recente nuanțează însă această întâietate, fără a-i diminua cu nimic performanța: Eliza Leonida rămâne una dintre primele femei inginer și deschizătoare de drumuri pentru accesul femeilor la profesiile tehnice. Revista "Minerva", în 1912, îi anunța succesul la absolvirea studiilor superioare tehnice și o numea „prima femeie inginer în țara noastră și în Germania”.

Revista „Studii și comunicări”, publicată sub egida Academiei Române, Divizia de Istoria Științei, în anul 2023, o prezintă pe Eliza Leonida Zamfirescu ca fiind prima femeie din România și din Europa care a obținut titlul de inginer, cu specializarea chimie, și, respectiv, a doua femeie inginer din lume („Studii și comunicări” / DIS, vol. XVI, 2023). Cert este că Eliza a fost prima din România care a ales drumul studiilor tehnice în străinătate, într-o epocă când accesul femeilor la învățământul tehnic superior era încă o excepție.

Eliza Leonida s-a născut la Galați, în 1887, prin căsătorie devine Elisa Leonida-Zamfirescu. Tatăl ei, Anastase Leonida, a fost ofițer de carieră. Bunicul din partea mamei, inginer, este cel care i-a inspirat dorința de a obține o calificare tehnică superioară. Eliza murit la 86 de ani, „cu simțământul unei datorii pe deplin împlinite”. (I.M. ȘTEFAN)

De la „Küche, Kinder, Kirche”, la „die Fleissigste der Fleissigsten“

Anul 1909. O tânără româncă bătea la porțile uneia dintre cele mai vestite instituții de învățământ superior din Europa: Școala Politehnică de la Berlin-Charlottenburg. Pe atunci, cunoscuta Școală Națională de Poduri și Șosele din București nu primea fete, iar la Politehnica berlineză era prima dată când o cerere de admitere era înaintată de o persoană de sex feminin.

După o verificare severă a cunoștințelor, Elisa Leonida a fost admisă. Adesea profesorii o priveau cu neîncredere, socotind ingineria o profesie potrivită doar pentru bărbați. Un profesor i-a amintit că în Germania se spune că femeile sunt făcute pentru „Küche, Kinder, Kirche” (în trad. „bucătărie, copii, biserică”), iar rectorul s-a considerat obligat să-i atragă atenția că „nu ar fi bine să stârnească nemulțumiri, întrucât ea constituie un caz aparte”. Mulți alți profesori străini, văzând-o în aulă, au cerut imperativ „ori pleacă domnișoara, ori noi!”.

Studenta Elisa Leonida a știut să se impună prin inteligență și prin perseverență, astfel că decanul, renumitul profesor Hofmann, care la început o întâmpinase cu sarcasm, a declarat despre ea cu uimire că este „die Fleissigste der Fleissigsten” (în trad. „Cea mai silitoare dintre cei silitori”).

Într-un interviu acordat unui ziar din anul 1956, Eliza povestește despre discriminarea din facultate: „Gândiți-vă, să fii singura fată între 6.000 de studenți, într-o școală superioară cu vechi tradiții, într-o țară și într-o epocă în care activitatea științifică a femeii era privită ca fiind ceva nepotrivit. Unii profesori erau adversari atât de înverșunați ai admiterii fetelor în această

școală, încât multă vreme nici măcar nu se uitau la mine. Ca și cum n-aș fi existat. Dorința mea de a studia a fost însă mai puternică decât prejudecățile lor și am învins. Dar am avut nevoie de mult curaj, de multă perseverență și, mai presus de toate, a trebuit să muncesc cum nu muncea nimeni altcineva.”

În 1912, obține titlul de inginer diplomat al Facultății de Chimie din cadrul Politehnicii. În țară, Revista “Minerva” salută reușita ei la rubrica „Cronica feminină”: „Cine a spus că femeia nu e capabilă de muncă intelectuală intensă și serioasă s-a înșelat desigur. O compatriotă a noastră, d-ra Elisa Leonida, fiica colonelului Leonida, în loc să studieze literale sau medicina, sau mai rău, dreptul, a studiat ingineria la Charlottenburg. În inginerie, viitorul femeilor e mare. D-ra Elisa Leonida a trecut cu un strălucit succes examenul final, obținând diploma de inginer. Dânsa este prima femeie inginer în țara noastră și din Germania. Transmitem felicitările noastre tinerei inginer și sperăm ca exemplul d-nei sale va fi urmat de cât mai multe fete din țara noastră.” „România se mândrea acum cu o personalitate de care nici nu a vrut să audă când aceasta a bătut la porțile școlii ei de inginerie.

Elisa Leonida Zamfirescu, prima femeie inginer chimist din lume. Fotografie de absolvire, atunci când i-a fost acordat titlul de Chimist Clasa I – Muzeul Național Tehnic „prof. ing. Dimitrie Leoinda”, București, România

Întorsă în România, Elisa a fost cercetătoare, inițial ca asistentă extrabugetară, ulterior, în funcții de conducere, timp de jumătate de veac la Institutul Geologic al României, devenit ulterior Comitetul Geologic. Aici a elaborat importante studii de cercetare, în special descoperirea unor noi resurse de cărbune, de șisturi bituminoase, de gaze naturale, crom, bauxită, cupru, cărora le-a consacrat și interesante monografii, printre care

„Contribuțiuni la studiul bauxitelor din România” (1931) și „Studiul chimic al cromitelor din Munții Orșovei” (1939). A promovat tehnologia de fabricare în țară a sulfatului de cupru (utilizat mai ales pentru distrugerea unor ciuperci dăunătoare plantelor de cultură) și a elaborat un procedeu eficient de fabricare a acestei substanțe, pornindu-se de la minereuri din țară.

A studiat de asemenea apele minerale din România, precum și compoziția unor ape destinate consumului industrial. Astfel, sub conducerea și cu girul semnăturii ei se vor face 85.000 de buletine de analize chimice, lucru care presupunea o muncă anevoioasă de măsurări repetate ale probelor și calcule chimice cu precizie la sutimi de miligram, toate înregistrările fiind introduse manual. (Studii și comunicări / DIS, vol. XVI, 2023)

În timpul Primului Război Mondial, Eliza desfășoară o intensă activitate în cadrul organizației „Crucea Roșie” și i se încredințează chiar conducerea unor spitale de campanie. Este decorată cu ordine și medalii românești și străine. Pe front îl va întâlni pe cel care avea să-i fie soț, pe inginerul Constantin Zamfirescu (fratele scriitorului Duiliu Zamfirescu), cu care se va căsători în anul 1918, la moșia Ghidigeni, din județul Galați, unde Regina Maria le va face mirilor onoare să participe.

Revine la activitatea profesională, la Institutul Geologic, unde lucrează până în 1963, când iese la pensie la vârsta de 75 de ani. A studiat și a redactat norme și standarde pentru analize. Printre multiplele sale preocupări, a dat o deosebită atenție formării personalului, ocupându-se atât de tinerii chimiști, cât și de laboranți și muncitori, contribuind la ridicarea nivelului lor științific și profesional prin cursuri și îndrumări zilnice. Elisa a avut grijă ca laboratoarele să fie dotate cu aparatură de ultimă generație pentru acea vreme, să elaboreze metode, procedee și protocoale noi de folosire a echipamentelor și efectuare a cercetării. Prin activitatea sa, dar și prin instruirea atât a laboranților, cât și a muncitorilor, în cadrul cursurilor organizate de ea la institut, este creator de școală geologică.

A fost prima femeie membră AGIR (Asociația Generală a Inginerilor din România) și membră a Asociației Internaționale a Femeilor Universitare, în cadrul căreia a făcut cunoscută activitatea intelectuală a femeilor din România.

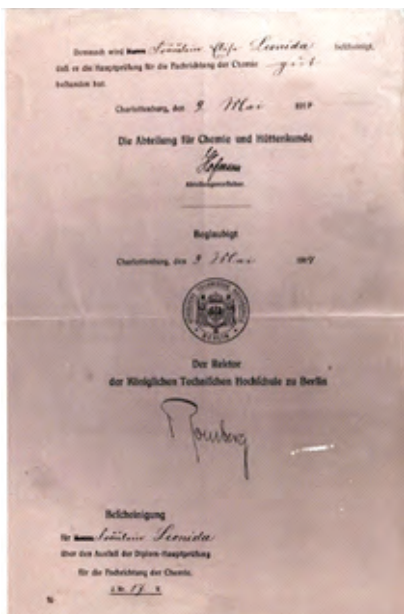
A ținut numeroase prelegeri științifice, în calitate de președinte al Comitetului de luptă pentru pace din Institutul Geologic, luând atitudine față de înarmarea atomică, adresează comisiei de dezarmare de la Lancaster House din Londra un protest competent și justificat, insistând asupra pericolului armei atomice. Această intervenție a fost comunicată oficial la ONU.

O femeie despre care astăzi scriu Europeana, Google, universități și organizații internaționale, comemorată la centenar printr-un simplu anunț la mica publicitate.

În 1987 se împlineau o sută de ani de la nașterea Elizei Leonida Zamfirescu. Potrivit unei mărturii publicate în presa de specialitate, aniversarea a trecut aproape neobservată. O slujbă de pomenire oficiată la Catedrala Sf. Iosif din București ar fi fost singura manifestare dedicată centenarului, anunțată prin mica publicitate a ziarului România liberă.

Astăzi, meritele Elizei Leonida Zamfirescu, ca deschizătoare de drumuri în inginerie, chimie și geologie, pentru femei, și nu numai, sunt recunoscute atât în țară cât și peste hotare. În era digitală, Google a celebrat, în anul 2018, 131 de ani de la nașterea ei, iar Europeana (patrimoniul cultural digital al Europei) a inclus-o în galeria femeilor pionier. Străzi din orașele unde s-a născut, locuit sau studiat au primit numele Elizei Leonida Zamfirescu.

Cristina Borca

Diploma tradusă: „Academia Tehnică

Regală Superioară din Berlin îi conferă Elizei Leonida din Galați titlul de Diplomat Inginer după ce a promovat examenul de diplomă prevăzut de regulamentul de examinare, în cadrul Facultății de Chimie, pe baza rezultatelor obținute la examenul general de diplomă. Berlin-Charlottenburg”.

Familia AQUATIM

Renate-Ionela, 38 de ani, floarea din grădina... Casieriei Făget, acest încă sensibil copil născut și crescut în Luncani, care plânge la dentist, care se emoționează în fața unui iorgovan, care se rușinează să-și deoaleze glasul îngeresc (deși cântă minunat), fata cu puritate sufletească de film din secolul trecut. Nici nu e de mirare că destui clienți îi aduc mere și bomboane, dintr-un drag ce n-are scăpare. Renate e pâine caldă, apă lină, vale însoțită, ie vie! Lubește oamenii precum iubește tradițiile, deci muzica populară, costumele (are 9, toate autentice), jocul și armonia satului mai mare numit Făget. Așa l-a definit, dar cu toată inima pe față. N-ar pleca vreodată de aici!

Pe Ionuț – șeful Sucursalei – îl știe de la școală, pe tatăl lui (fie iertat!) l-a iubit ca pe al ei. Când răsfoiește amintirile țesute cu acesta și fiica ei, Andreea, ochii i se umplu de lacrimi. Serviciul e casa ei, echipa, colegii – viața ei. Fuge întotdeauna cât poate de concedii, pentru că rezistă greu și o săptămână fără muncă, profesia, atmosfera din strada Avram Iancu, nr.15. Timișoara i se pare un furnicar greu suportabil, obositor și epuizant. N-are farmecul ruralității aparținând din mintea și sufletul ei.

Renate e căsătorită de 18 ani cu cel care i-a fost, de mic, vecin, respectiv cu cel care, într-un îndepărtat atunci (sic) i-a spart capul. Involuntar, firește, dar ca să vezi ce ironică poate fi soarta câteodată. Se iubesc și respectă, merg cât de des se poate la Luncani, unde există un loc fermecat, fără semnal, fără televizor, cu oameni dragi și buni și cu o biserică de poveste. Acolo, se regăsește complet, acolo e Raiul. N-o interesează timpurile haine, nu merge în pas cu ele, ci în cadență perfectă cu reperele ei solide, transmise din generație în generație, ce presupun două lucruri mari și late: omenie și credință.

E răpitoare-n roz, mov și toate culorile deschise, vesele, calde, puțin perturbată de acest permanent "Să râde fiică-mea de mine că mi-s așa dă rușinoasă!", dar nu într-atât încât să-și învingă propriul fel de-a fi, ce-a consacrat-o și poziționat-o în galeria celor mai smeriți dintre pământeni. Deci... cei mai fericiți!

Mulțumesc, minune de om!

Toma, 60 de ani, în așteptarea deciziei de pensionare, după 15 ani în Aquatim și-o activitate totală, numită... muncă, de la 18 ani. Este instalator rețele apă/canal, a lucrat și ca fochist, imediat ce-a absolvit liceul și-a făcut armata, n-a obosit vreodată, nu e obosit nici în prezent, de aceea, cumva, noul statut de pensionar îl ia puțin (mai mult) prin surprindere. S-a acomodat cu mediul și colegii, i-au plăcut zilele pline și unice în felul lor (nu-s două avarii sau intervenții la fel), venea și încă vine cu un drag mare cât inima lui în sucursala Sănnicolau Mare.

Mai are un frate care trăiește de nouă ani în Germania, cu care se înțelege extraordinar, care n-a reușit vreodată să-l atragă în cele străinătăți (nu că și-ar fi propus, oricum ar fi bifat un eșec), pentru că lui Toma îi plac orașul, atmosfera, liniștea, casa, familia, toate în desfășurare... musai și obligatoriu AICI. E căsătorit din 1994, e fericit de când se știe. Are o fată și-un băiat și-o minune de nepoțel, pe nume Erik. Vorbesc zilnic pe wapp (familia fiicei este tot în Germania), abia-l așteaptă să vină acasă și să-l plimbe, ca un bunic fălos ce este, prin toate colțurile locului. E bucuria familiei și centrul universului.

Toma are un fel de-a fi cuceritor: când îl privești și ascuți, înțelegi de ce unii oameni știu să-și ia bucuria din lucruri mici (nu din așteptări mici!)... pentru că AU ÎNȚELES ce contează cu adevărat. Rădăcinile lui sunt realmente seva lui. În apusul blând al soarelui de pustă, pescuiește oricând cu mare drag, câteodată mai și prinde pește (haios a mai zis-o), tot atunci se ocupă de grădină, flori, vie, săpat și cei doi teckeli ai casei, trăindu-și viața ferit de haos, agitație, dezordine mentală. Ultima zi de lucru/prima zi de pensie se va înscrie în acest ton asumat al iubitorului de oameni buni și experiențe senine, va da un chef, va închina un pahar, va traversa o emoție pentru ca, mai apoi, să-și ia soția în brațe și la braț, volanul în mână, direcția Erik, sensul..., sensul l-a găsit demult și l-a știut dintotdeauna!

Impresionată de tine, Toma, pensie lungă și fericită!

Impresionată de tine, Toma, pensie lungă și fericită!

Silviu, 54 de ani, șef Formație, mentorul echipei de intervenție/întreținere și sufletul Sucursalei Jimbolia – după cum mi l-a prezentat chiar șeful casei aquatimiste de acolo. Lucrează de 30 de ani în firma noastră (cu denumirea și structura schimbată de rigoare, de atunci și până acum) și este, categoric, specialistul nr.1 pe tehnică. Îl conduce pe cei 25 de oameni din subordine cu pășnicie, răbdare, adaptabilitate ("omul e cea mai complicată mașinărie" e replica lui preferată), prin zile bune, zile grele, la intervenții epuizante, în canalizare, adâncime, periculozitate, intemperii, caniculă, weekenduri, sărbători, într-un carusel interminabil de situații, dar ÎNTOTDEAUNA cu drag de muncă și simpatie pentru echipă. De atâția ani, Silviu zâmbeste când intră pe poarta sucursalei, pentru încă atâția amintirile de aici îi vor însemna existența.

Pasiunea pentru zona tehnică vine din copilărie, ulterior, în postliceală, și-a exersat-o serios, astfel că și în prezent relaxarea supremă constă în făcut, desfăcut, reparat aparate electrice, electronice, la lucru, acasă, nu contează. Liniștea ce-l definește atât de frumos îi e aliat principal și, indiscutabil, generator de succes. Lubește cu toată convingerea firma asta, e privilegiatul care a putut și poate observa saltul/avansul tehnologic, în aceste trei decenii, vorba lui "veritabilul Science Fiction" prin care trece și-o să mai tot treacă Aquatim. E mândru că a fost martorul transformărilor incredibile, că va tot fi. E trup și suflet, e împlinit, deci fericit.

Acasă, familia-i dragă din Jimbolia-i și mai dragă îl înconjoară cu tot ce și-ar fi putut dori vreodată. Are doi copii buni și serioși, o soție ideală, armonia unei case ca-n povești, patru stupi, undițe, fișe de desen (exersează cot la cot cu fiica, viitoare studentă la Arhitectură), senzori, aparate, lectură de specialitate. Nu se teme de AI, e convins că omul rămâne de neînlocuit pe veci, acceptă schimbările, rămâne realist și ponderat întotdeauna. Îi plac sărbătorile pentru că-l aduc împreună cu cei doi frați ai lui de departe, dar mai ales pentru că acelea sunt momentele zero ale... scopului său vital: fericirea familială. Duală: Familia principală plus Familia Aquatim.

Mulțumim, Silviu, pentru un astfel de atașament!

Crenguța Radosav

AQUAȘtiri

Publicație lunară editată de Aquatim SA

Redactor-șef: Crenguța Radosav

Redactori: Crina Chirilă
Loredana Leordean
Alex Potcoavă
Roxana Alexandru
Cătălin Pălălău

Design: Robert Șerban

Cap limpede: Robert Șerban

Contact: 0256 201 370

e-mail: aquastiri@aquatim.ro

www.aquastiri.ro